

Из дана у дан стижу све јасније и конкретније потврде о нечему што одавно знамо, да се против Србије води специјални рат. Недавно су неки српски медији обелоданили информације, за које тврде да су из обавештајних извора, о томе да је Запад покренуо операцију „Омча“ у којој је разрађен план за слом Србије.

вечерње
65
НОВОСТИ
ONLINE

NASLOVNA SPORT PLANETA SCENA KULTURA SRBIJA BEOGRAD LIFESTYLE ZABAVA TURIZAM

Politika Društvo Ekonomija Preduzetnik Hronika Dosije Reportaže Republika Srpska Tehnologije Au

"Омча" за Србију

Pečat | 21. јул 2019. 13:15 | Komentara: 24

Već iz samog naziva nove tajne operacije u specijalnom ratu protiv Srbije vide se prave namere i stvarni ciljevi vodećih država NATO

[Препоручите 173](#) [Подели](#) [Tweet](#)

Пресудна фаза

Ако је информација тачна, имамо разлог за забринутост, јер би „Омча“ могла да буде нека завршна, пресудна фаза у дуготрајном прљавом наступу према Србији и њеним интересима. И сам назив операције је својеврсна претња јер осликава праве намере водећих држава НАТО и њихових обавештајних служби. Можемо сада да анализирамо неуобичајене ствари у свему томе, од тога како је могуће да се суперактуелне информације тог нивоа тајности нађу у српским дневним новинама, па до тога зашто се већ у тајном називу операције, који и јесте тајни зато да би сакрио праве намере, потпуно разоткрива суштина плана. И баш та симболика која се провлачи кроз назив операције највише забрињава.

Јер, идеја је злочиначка - уништити, удавити. Можемо посумњати у истинитост информације, и да је неко намерно пласирао дезинформацију у циљу застрашивања српског народа и/или српског руководства, међутим, пракса и актуелна дешавања јасно говоре да „Омча“ стварно постоји и да је недавно покренута.

Персонална компромитација

Овом операцијом далеко озбиљније се креће у персоналне нападе на пажљиво одабране политичке личности, чија би компромитација ослабила рејтинг председника Александра Вучића. На пример, већ данима је ударна вест у медијима које контролише Запад, а којих није мало, нужност преиспитивања факултетске дипломе министра унутрашњих послова Небојше Стефановића.

Поред тога, у плану је још интензивније фабриковање бомбастичних афера везаних за чланове породице председника Вучића, јер је процењено да то оставља јак психолошки ефекат на њега и омета његово фокусирање на друге важне ствари. Овај „бочни удар“ требало би да изазове раскол и сукобе у државној политичкој гарнитурџи и у врху СНС, како би се изазвале нове политичке турбуленције које би збуниле јавност и тако отвориле већи простор за промоцију прозападних политичких идеја.

Ко затеже?

„Омчу“ су већ почеле да затежу владе и обавештајне службе водећих држава НАТО, уз јак ослонац на владе и обавештајне службе држава у нашем окружењу. Неке промене у понашању наших комшија јасно се виде и сведоче о томе да „Омча“ стварно постоји и да је недавно покренута.

Хрватску, Албанију и лажну државу Косово у том смислу не треба ни спомињати, јер тамо ништа што би се десило против Срба и Србије није изненађење.

Поред њих, и Црна Гора је, очито по налогу са Запада, успела да осмисли нову жестоку провокацију Србије, нападом на СПЦ и њену имовину, због чега чак прети и опасност од физичког сукоба између власти и народа који брани своју цркву.

Нека од највећих непријатних изненађења која несумњиво имају везе са „Омчом“ јесу укључивање неких држава са којима смо били у коректним и пријатељским односима, у ову прљаву операцију, иако су чланице НАТО пакта. Непријатност је тим већа што су нас бар до сада оне декларативно подржавале и нису се мешале у нашу унутрашњу и спољну политику. У жељи да појачају интензитет деловања, западни планери су и њима дали директиве како да ометају и провоцирају Србију. У том смислу, изненадила нас је недавна изјава бугарског премијера Бојка Борисова о независности Косова. Не треба се заносити да је то било случајно и да је непријатна ситуација превазиђена, јер нас је након тога „изненадила“ и друга непријатност. **Од пре два месеца бугарска обавештајна служба укључила се у заједнички подривачки рад против Србије, а то је отприлике период када је активирана операција „Омча“**

. Нјихови оперативци делују заједно са обавештајцима Македоније, Албаније и Немачке из центра у Скопљу, који је највероватније формирала ЦИА, а који је маскиран у оквиру представништва за продају аутомобила.

Још више нас је изненадила Румунија са којом баш никада нисмо имали неспоразума нити проблема. Сада не дозвољавају да се наши модернизовани тенкови Т-72 и транспортери, које нам је донирала Русија, допреме Дунавом.

Није ствар само у тим конкретним провокацијама, него се шаље јасна порука Србији

да операција „Омча“ неће дозволити добре односе ни са једном државом у окружењу. И још гора порука је да нам се може пресећи и онемогућити свака врста помоћи од Русије и других пријатеља у тренутку када нам буде најпотребнија. Циљ је да се Србија поколеба на свом путу и прихвати потчињавање и предају као најбоље решење.

Од покретања операције „Омча“, евидентне су промене односа према Србији и неких „пријатеља“ Србије из институција ЕУ. Комеморација у Сребреници била је добра прилика да се нападне и лажно оптужи Србија. Тако су Федерика Могерини и Јоханес Хан жестоко напали Србију изјавама да се „мора окончати негирање геноцида“. Из тога се може наслутити нова врста притиска и условљавања према Србији - да призна геноцид који није почињен.

Ширење лепезе напада

Ако се активирањем операције „Омча“ улази у завршну фазу специјалног рата, онда ће се удари на Србију сигурно појачати и другим, драстичнијим и опаснијим методама. На пример, видели смо у којој мери се против Србије и њеног руководства злоупотребљава само један случај прљаве акције подметања политичког убиства (убиство Оливера Ивановића). Можемо претпоставити како би то изгледало ако стране обавештајне службе успеју да изведу више сличних подметања истовремено, поготово ако се то догађа на простору у надлежности српске полиције.

Наравно да стране обавештајне службе неће одустати од ове методе, зато што се монтирана политичка убиства могу пропагандно и политички експлоатисати одмах, док је за истрагу увек потребно време и никада није сигурно да ли ће се утврдити права истина. Поготово што ће наручиоци и извршиоци предузети све да се права истина никада не открије.

Ако се упитамо ко би могао бити мета, логично је да то буде неко од опозиционих лидера, можда чак и неко од оних који су под контролом Запада. Са становишта вођена специјалног рата, најефектније би било уклонити некога ко тренутно највише напада актуелну власт. Некога ко би више користио мртв, као „политичка жртва режима“, него као неуспешан опозиционар без подршке народа. Они који су се упустили у прљаве игре са западним обавештајним службама нису ни свесни у коликој су опасности да страдају од прљаве машинерије за коју раде и за коју верују да им

користи.

Економска замка

У овој фази специјалног рата, поготово ако је третирају као завршну и пресудну, реално је очекивати сваку врсту економског ометања, па и неку врсту економских санкција. Нека врста економског притиска и исцрпљивања уведена је преко приштинског руководства и фамозних такси на робу из Србије. **Наравно да су идејни творци ових такси амерички стратези специјалног рата, а све приче о самовољи и непослушности албанских лидера су нетачне и смешне. Американцима не смета што цео свет зна истину у вези са овом подвалом, јер и желе да сви схвате како без њиховог посредовања нема решена за проблеме на Космету.**

Таксе и сви остали проблеми који из њих произлазе служе да би Србија прихватила њихово посредовање без Русије и Кине. Реално је очекивати и друге врсте економског притиска, јер успешан развој Србије умањује ефекте специјалног рата. Економска условљавања сасвим су могућа преко институција ЕУ. Такви покушаји већ постоје кроз квоте за увоз челика.

Србија показује отпорност према замкама које јој се намећу специјалним акцијама и у стању је да многе прљаве намере унапред прозре. На пример, сви су очекивали брзе и и строге контрамере према Приштини због поменутих такси. **Да је Србија то урадила према њој би сигурно биле применене озбиљне мере због кршења уговора о међународној трговини ЦЕФТА. Постало би важно оно што је урадила Србија као озбиљна држава, а не оно што ради непризната и лажна држава Косово.** Такви потези Србије се чекају и провоцирају, како би се према њој увеле озбиљне економске санкције, као према Русији.

Успешно супротстављање

Након покретања операције „Омча“ постаје јасно да Запад неће оставити Србију на миру и да тражи нове начине да промени њену политичку оријентацију. Све приче о толерантном односу према српској политици су обичне дипломатске подвале и дрске лажи.

Западне силе, пре свега САД и Велика Британија, наставиће подривање и „дављене“ Србије методама специјалног рата, јер је он постао поузданије и јефтиније средство за остварење доминације од класичне војне интервенције

**-
агресије. Могућности су неограничене јер све може да се злоупотреби и све може да се употреби као „муниција“ у специјалном рату.**

Данас се зна да се специјалним ратом не могу победити велике и моћне државе попут Русије и Кине. Сви су извукли поуке из хладноратовског обрачуна, тако да се веома успешно бране и разоткривају кокретне специјалне акције. Међутим, Србија је прва међу малим државама која се веома успешно супротставља оваквим нападима. То јесте велики успех, пре свега обавештајно-безбедносних агенција које успевају да на време препознају и раскринкају прљаве тајне операције и да на време упозоре наше грађане како не би насели на разна подметања и медијску пропаганду. Успех је тим већи што у Србији несметано делују бројни медији које у потпуности контролишу америчке обавештајне службе. **Неки од познатих и моћних западних дипломата и обавештајаца „случајно“ су покренули „бизнис“ баш у области медија и кабловских оператера у Србији. Тако данас имамо невероватну свакодневну појаву да се преко њихових медија, уз помоћ домаће агентуре, најцрње ствари о Србији говоре Срби**

**-
да смо геноцидни, да смо криви за ратове, да и данас угрожавамо друге, а да наше зле намере може да обузда само Запад и НАТО.**

Одлука да се иде до краја у сламању Србије специјалним ратом никако не значи да конвенционалних сукоба неће бити. Не треба заборавити да су ограничена конвенционална дејства саставни део планирања операција, с тим да ће оно што су за њих ограничена конвенционална дејства, за нас бити прави рат ако до тога дође. Додатно забрињава бомбастична информација да предстоји „рат“ Путина и Трампа за Србију. То није ништа ново. Зна се да Запад жели да нас потпуно потчини и уништи нашу одбрамбену способност, а Русија нам помаже да ојачамо и сачувамо независност и војну неутралност. Нема више дилема око тога ко нам је пријатељ а ко није, него је ствар у томе да се што боље организујемо како би лакше издржали предстојеће нападе, специјалне и, евентуално, оне друге.

Љубан Каран